

under 12 Aar kun benyttes, naar det sker under umiddelbart og stadigt Tilsyn af en af Forældrene. Denne Bestemmelse angaar dog ikke Børns Benyttelse til at køre i en Hestegang." Under Nr. 12 stiller vi Ændringsforslag om at nedsætte dei § 16, 2det Stykke, foreslaaede 18 Aar til 16.

Ved Lov af 23. Maj 1873 fik vi den første Arbejderbeskyttelseslovgivning her i Landet. Denne Lov, som nu er ophævet ved Vedtagelsen af senere Love, gik i Korthed ud paa, at i alle Fabrikker og fabrikmæssigt drevne Værksteder, hvor der anvendtes Børn og unge Mennesker under 18 Aar, skulde der være et Tilsyn, som var nærmere bestemt i Loven. Endvidere bestemte den, at Børn under 10 Aar ikke maatte anvendes i Fabrikker, og at Børn mellem 10 og 14 Aar kun maatte arbejde et vist Antal Timer i Døgnet, nemlig indtil 6 Timer, eller Spise- og Fritid medregnet $6\frac{1}{2}$ Time, og at Arbejdstiden ikke maatte falde om Natten, men skulde ligge mellem Kl. 6 Morgen og 8 Aften. Endelig fandtes der i Loven nogle Bestemmelser om Arbejdsstedets Indretning samt om Indførelse af Tilsyn ved Fabrikinspektørerne. Saa fik vi Loven af 12. April 1889 om Forebyggelse af Ulykkestilfælde ved Brug af Maskiner. Denne Lov bestaar fremdeles med Undtagelse af enkelte Paragraffer, der blev ophævet ved den senere i 1901 vedtagne Lov om Arbejde i Fabrikker m. v. og det offentliges Tilsyn dermed.

Efter 1903, da Loven af 11. April 1901 fuldt ud var traadt i Virksomhed, var der, hvis vi medtager alle Virksomheder, som var under Tilsynet, altsaa baade industrielle Virksomheder, Mejeri-, Landbrugs- og Handelsvirksomheder, i alt 9,273 Virksomheder under Tilsynet. Ved Udgangen af Aaret 1909 var Tallet steget til 17,422. I Loven af 1873 var der, som nævnt, en Bestemmelse om, at Børn under 10 Aar ikke maatte arbejde i Fabrikker og Værksteder. Ved Loven af 1901 sættes Grænsen op til 12 Aar. Af Folketinget var det vedtaget, at Grænsen skulde være ved de 14 Aar, men Landstinget fandt, at det var for stort et Spring at gaa fra de 10 til de 14 Aar og valgte den Middelvej at sætte Grænsen ved 12 Aar. Da Sagen saa var til eneste Behandling i Folketinget 1901, efter at Lovforslaget var blevet ændret i Landstinget, gik man her ind paa at sætte Grænsen ved de 12 Aar, men udtalte samtidig Forventningen om, at man, naar Loven kom til Revision 1910—11, vilde sætte Grænsen op til de 14 Aar.

Det er det, der nu er sket. Nu blev Sagen først fremsat i Landstinget, og dette satte Grænsen ved de 14 Aar. Imidlertid var vi betænkelige ved at gaa dertil. Vi er ganske vist blevet staaende derved for § 20's Vedkommende, men vi foreslaar Grænsen sat ned for § 16's Vedkommende. I 1897 var af Mænd beskæftigede i industrielle Virksomheder her i Landet 2,8 pCt. Børn under 14 Aar, i 1906 var Procenten gaaet ned til 1,2. Af Kvinder var der i 1897: 2,5 pCt. Børn under 14 Aar, i 1906 kun 1,4 pCt. I Tobaks- og Cigarfabrikationen, den Virksomhed, hvor der beskæftiges flest Børn, var Tallet paa disse i 1897 1,942, i 1906 kun 888. I Klædefabrikationen var der i 1897 beskæftiget 194 Børn, i 1906 kun 113. I Fabrikker for grovere Lervarer, Teglværker o. s. v. beskæftigedes der i 1897 166 Børn, i 1906 var Tallet gaaet ned til 27. Af det statistiske Materiale, som ledsager Lovforslaget, fremgaar det, at af 370,440 skolesøgende Børn beskæftiges neppe 3,000, nøjagtigt 2,935, i Værksteder og Fabrikker. Af det samme Materiale fremgaar det, at 65,397 skolesøgende Børn arbejder for fremmede. Man har delt dem i forskellige Klasser, men jeg skal ikke gaa videre ind paa dette, jeg har kun ment det rigtigt at fremdrage disse Tal, idet jeg mener, at man, naar Procenttallet er gaaet saa stærkt ned, har Lov til deraf at drage den Slutning, at der ingen Grund var til at vedtage de skærpede Regler for Børnearbejdets Vedkommende. Men der kan selvfølgelig lige saa godt drages den Slutning ud deraf, at det er nødvendigt at sætte Grænsen op for Børnenes Vedkommende, som den Slutning, at der er Grund til at sætte den ned. Imidlertid ser det af de Tal, jeg her har citeret, ud til, at Børnearbejdet vil falde bort af sig selv, uden at vi behøver at træffe skærpede Bestemmelser i saa Henseende. For øvrigt maa jeg sige — og det tror jeg ogsaa er Udvalgets Flertals Opfattelse —, at jeg nærer ikke den Tro, at Børnene lider Skade ved at deltage i legemligt Arbejde. Den Mand eller Kvinde, der senere i Livet er henvist til at tjene sit Ophold ved sine Hænders Gerning, har ubetinget Gavn af at have vænnet sig til legemligt Arbejde i en ung Alder, ogsaa inden han eller hun er blevet udskrevet af Skolen. Selvfølgelig maa Skoleundervisningen ikke forsømmes. Men, som sagt, Udvalgets Flertal har den Opfattelse, at det vilde have været rigtigt at blive staaende ved 12-Aars Grænsen, og vi havde ogsaa stillet et Ændringsforslag